

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1766-05-03)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1766-05-03)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 415. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000190.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

2. Maj 1766.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Højædle, Høistærede Herr Assessor.

Ieg var ikke lidet bekymret i den lange Tid, ieg intet Brev saae fra Min Kiære Herre, indtil ieg nu igien blev glædet med Hans meget angeneme af 15. Aprilis. Ieg vidste aldrig, hvad ieg skulde troe om Helbreden; Om Livet tvilede ieg ikke, thi, om det havde været ude, havde vel noget christet Menneske tilmeldt mig en Tidende, som ieg ikke vel kan udtrykke, hvor høit skulde gaaet mig til Hierte. Men usigeligt kiært er det mig, at ieg har faaet behageligere Budskab, og det vil vel heller ikke være Min Ven ukiært at fornemme om mig og min liden Familie, at Tilstanden er taalelig god. Mit Side-Onde sidder endnu og er undertiden heftigt nok; Men Vanen gjør, at ieg som oftest glemmer det, og trøster mig ved forestaaende Sommer-Motion. Min Hustru er og undertiden noget skrøbelig, men hendes Omstændighed fører det med sig, og ieg haaber med Guds Hielp, at om et Par Maaneders tid bliver alting got med hende. Vore Børn ere ved god Helbred og tage sterk til i Vexten, Fæstemøen staver alt paa Fader vor, og Svogeren forbedrer hver Dag sin Skrivning. Men at komme fra particuliere Ting, da har vi denne Vinter i det publique haft saa mange Forandringer at more os med, at man næsten har maat glemme sig selv og sit eget, uden for saavidt enhver har følet det bekostelige. De sørgelige Forandringer er nu forbi, og dem vil vi lade være begravne med de døde. De glædelige ere endnu i rørelse, og deraf er den ikke den ringeste, som efter mange Aars Forventning og paa saa lykkelig en Maade henter os vor dydige Sophia Magdalena fra ¹. Vor Glæde er derover saa meget større, at den Svenske Nation viser s. 416 sig saa enstemmig i at forestille sig sin tilkommende Fornøielse. Er Kønet hos Dem, som ieg merker, nyfiken for at kiende Bruden, da sig dem, at, om de ei faaer see den største Skiønhed (som ellers heroer paa forskiellig Smag), kan de ret vel være nøide, at de faae en velskabt, yndig, from, fornuftig og gudfrygtig Prinsesse, og som, nok sagt, har haft Frideric den 5te og Lovise til Forældre. Herr Assessoren skal neppe troe, hvor høit det skulde fornøie mig, om ieg snart maatte faae nogen god Tidende om Hans egne Affairer, at de inden Rigsdagens Slut maatte faae et ønskeligt og for Hannem fordelagtigt Udfald enten paa den ene eller anden Kant. Hvad mit Diplomatisk Verke angaaer, da er endnu ikke begyndt med Trykningen, og vil vel endnu nogen Tid dermed beroe. Her regierer Sparsomheds Studium, og Statens Financer, hvilke her som andensteds ere derangerede, maae først bringes i Orden. Der hører og Tid til at give den unge Herre en god Idée om et Arbeid, som han hidindtil ikke kiender, ei heller saa let kan indsee Nytten af. Ellers, saavidt merkes kan, har Videnskaberne hos os aldeles intet Tab ved Forandringen at frygte for, aleneste at Hans Majestet, som saa ung og uformodeligen kom til Roret, vil først gjøre sig informeret om de fornødnere Regerings-Sager og hvad som kan tiene til at lette de besværlige Tider, som en Tid lang haver hersket saavel her i Landet som andensteds. Imidlertid ligger ikke derfor mit Arbeide stille, og ieg faaer jævnlig nye Empletter til at formere det med. Ibland andet er os nyligen aabnet en Tilgang i Rom til de gamle Pavelige Registranter, hvoraf ieg allerede til en Prøve haver faaet henved 170. Stykker Documenter afskrevne, vor Nordiske Historie vedkommende, af hvilke meget faa tilforn findes trykte; Men som disse alene gaae fra An. 1200. til 1227., saa mener ieg, endskiønt det falder kostbart, at have udvirket, at man ikke lader en saa god Leilighed gaae sig af Hænderne, men betiener sig deraf til qvovis pretio at erholde flere og alt hvad man kan faae af deslige Handlinger baade af ældre og nyere Seculis. Ved Anledning heraf s. 417 maae ieg spørre, om Herr Assessoren intet har hørt fra Mag. Sotberg, hvad han i de Nordiske Sager kan have profiteret paa sin italienske Reise. Til min egen Samling har ieg ellers nyligen faaet en Codicem chartaceum Chronici Lubecensis paa Plattysk, som gaaer fra denne Stads Oprindelse til An. 1430., ved hvilken Tid den er skreven. Flere saadane Rariteter har ieg ikke faaet, siden Min Ven var hos mig, men vel adskillige trykte Engelske og andre gode Bøger; Har og ladet udskrive adskillige Islandske Historier, saa at ieg og nu deraf begynder faae en liden Samling. Ved den Leilighed har ieg efterseet den Fortegnelse, som ieg fik af Wesman over de Islandske Codices in Archivo Antiqv. Holm., og er da faldet mig i Øie inter membran K No. 15 in 4to: Membrana continens varias variorum Pontificum et Episcoporum Constitutiones etc. Hvilken Herr Assessoren endeligen maae have den Godhed at examinere, om ikke derudi skulde findes nogle Danske, Norske eller Islandske Constitutioner. Ligeledes Nr. 60 inter Chartaceos in Fol. er i den 5te piece noget om Kong Sven i Danmark, hvorom ieg og fra Min Kiære Herre udbeder mig nogen Underretning. Herr Assessoren vil gjøre mig ret glad, om Han kan tilbringe mig Breviarium Ottoniense, saavel som og begge Liflandske Krøniker. Ieg takker usigelig for Møden med Rudb. Atlant, og kan meget vel for det første lade mig nøye med den Latinske Text af T. IVto. Ieg har længe siden burdet og villet gjort remise for ald den debet, ieg staaer udi hos Hr. Assessoren, men formedelst at vore Kiøbmænd klager over Coursens Urigtighed deroppe, har ieg maat opbide en leiligere Tid. Den gienneste Maade var vel ellers her at kiøbe Sedler og sende op, men alt frygter ieg for ulykkelige Hændelser underveis, som mange exemplar fortællers om. Imidlertid har Min Herre formodeligen gjort credit hos sine Venner til mine Udgifter, hvilket ikke kan gaae af uden at give interesse: Men Han maae forlade sig til, at ieg skal erstatte altsammen. Den Forandring med D. Celsius var mig noget Nyt, og er mig meget kiært, at nu saa god s. 418 Fangst bliver en saa god en Ven til Deel; Ieg gjør mig nu langt større Forhaabning, at engang med tiden bekomme Missale Lund. og Io. Magni Metrop., end under forige Ejere ¹. Min Hustru og mine Børn hilse venligen, og ieg lever uafsladeligen

J. Langebeks Breve.

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

Min Høistærede Herres
oprigtigste tiener
I. Langebek.

Kiøbenhavn d. 3. Maji 1766.

Kan vi ikke engang i Sommeren, i fald Hr. Assessoren gjorde en tour ud i Landet, vente den Fornøjelse at see Ham hos os? Overmaade velkommen skal Han være, naar Han vil holde til gode med Leiligheden og en god Villie. Hr. Assessoren glemmer vel ikke de Ystadske Ritninger. Kanskee det er de samme, som ere komme til Prof. Sommelius. Kiære Herre, lad mig nu ikke vente alt for længe, før ieg seer Brev fra Hannem igien. Lev altid vell!

Herr Assessorens Venner, som har helset mig, anseer ieg ogsaa som mine Venner, og beder at helse enhver af dem igien paa det allervenligste. Fra min Herres Venner her, Luxdorf, Hielmstierne, Klevenfeld, Dass, Rotbøl Friis², har ieg flittigst at helse. Den sidste har den Fornøjelse, at hans Broder³, som var Provst i Aarhus, er nu bleven Sognepræst i Trinitatis Kirke her i Staden. — — De Bøger, som de Herrer Geh. Raader Tott og Bernstorf har bekommet af den Strengneske Auction, ere nu ankomne; Mag. Dass har seet dem og fortalt mig, at det er en stor Mængde.

Hvad Hr. Assessoren skriver om Svenske Psalmebøger, derom har ieg ei endnu faaet Underretning, men skal næste gang svare derom, saavel som om Mynterne. De juribus Primatus Lundensis erindrer ieg ikke heller noget præter s. 419 Crucis gestationem, thi som Legatus Sedis Apostolicæ var det vel, at Archiep. Lund. havde jus consecrandi Archiep. Upsalensem et pallium tradendi etc. Om det og var af saadan Magt Archiep. Lund. har givet Privileg. til Nydal og kanske flere Klostere i Sverige, veed ieg i en Hast ikke at sige.